

Pri ženah, ki trpe leta in leta radi težke stolice,

pokaže uporaba naravne

FRANZ - JOSEFOVE

grenčice, užite zjutraj in zvečer po četrt čaše, dobre uspehe. Tudi občutljivejši pacijentke uživajo radi

FRANZ - JOSEFOVO

vodo, ker se že v kratkem času pokaže prijeten učinek.

Ogl. reg. S. br. 30474/35.

domestiti. Meseca maja bo gospod menda nastavljen za dušnega pastirja v eni izmed naših far. Dobrodošel!

Crensovci. V sredo 31. marca je bil tu ustanovni občni zbor podružnice Rafaelove družbe za varstvo izseljencev v Prekmurju. Inteligence je bilo razmeroma malo. Občnega zbora se je udeležil tudi p. Zakrajšek, ki je imel govor. Splošno mnenje je bilo, da se naj čimprej prenese sedež podružnice v Soboto, o kateri je p. Zakrajšek dejal, da je mislil do sedaj, da je ta kraj nekje pri Zagrebu in ne v Prekmurju. V odbor so bili izvoljeni gg.: predsednik Klekl J., podpredsednik Bejek Janko, tajnik Škafar Ivo, blagajnik Kerec Franc in arhivar dr. Klar Fr. Bog naj blagoslovi začeto delo!

Crensovci. Te dni so našli v Muri na Srednji tednov pogrešano učiteljico na Tišini, za katero Bistrici utopljenko, v kateri so spoznali že šest je izgubila vsaka sled. Mislili so sicer vsi, da je končala v Muri, vendar prepričani niso bili, ker je kljub skrbnemu iskanju niso našli. Nihče ne ve, kaj je gnalo mlado učiteljico v smrt. Truplo bodo prepeljali na njen dom. Naj ji bo Bog usmiljeni sodnik!

Sv. Sebeščan. V nedeljo 11. aprila bo pri nas »Topla proška«, daleč na okrog znano proščenje. Pridite nas tudi letos pogledat v obilnem številu. Po sv. maši bo tukajšnje Prosvetno društvo ponovilo veseloiгро »Dva para se ženita«. Prinesite dinarčke, da si ogledate našega Bobčka.

Sv. Sebeščan. Na velikonočni ponedeljek je naše Prosvetno društvo uprizorilo igro »Dva para se ženita«. Kljub skrajno slabemu vremenu je bila šola nabito polna, tako da se niti ganiti

nisi mogel. Ob takih prilikah pač vsak uvidi, kako nujno nam je potreben Prosvetni dom. Pravo prosvetno delo se ne more vršiti brez primernih prostorov. Zdaj se pa stiskamo enkrat tu drugič tam. Do pravega razmaha in dela bomo prišli šele takrat, ko bomo imeli lastno streho. Hočemo imeti drugo leto že Prosvetni dom, čeprav nimamo zdaj niti pare. Zemlja za opeko je nakopana, drva obljubljena, delavci na razpolago, le dobre volje je treba in bo že šlo! Le začeti je treba. To bo nekak farni dom, kjer bomo imeli zatočišče vsi. — Še par besed o igri. Prednjačil je Bobek, katerega bi bil vesel tudi v marsikaterem večjem kraju. Le malo igralske uglasjenosti mu še treba, pa bo prvovrsten igravec za komične vloge, čeprav je bil sedaj prvič na odru. Nič ni zaostajala za njim Nežka, v kateri bo imelo naše društvo izvrstno igralko. Škoda je Balona, ki odide k vojakom, kajti ima vse sposobnosti za prvovrstnega igralca. Pajnik in Katarina imata sijajen nastop, da nista popolnoma obvladala vlog, se pa ne smemo čuditi, če upoštevamo dolgotek teksta in kratek čas za učenje in še šepetalec je bil slab. Od Svetlana in Janka bi želeli malo več močnatosti, Marjana in berač sta tudi ugajala, Jurij pa je že po svoji naravi za tako vlogo. Naglasi in izgovorjava sta seveda šepala. Splošen vtis je bil zelo dober in pošteno smo se nasmejali. Igro društvo ponovi na »toplo proško« dne 11. aprila takoj po sv. maši, okrog pol 12. ure. Pridite!

Gornja Lendava. Prosvetno društvo je imelo v nedeljo dobro uspelo predavanje o Španiji s sklopičnimi slikami. Videli smo tudi na slikah znani »Pasijon« iz Oberammergau-a. Ko bi le imeli večkrat kaj takega! — Naši sezonski delavci se že selijo v tujino. Prva skupina je že odšla v Bačko. Tudi v Francijo odhajajo teden za tednom. Veliko povpraševanja je med ljudmi, kaj bo z Nemčijo. Naši ljudje imajo v zelo dobrem spominu Nemčijo in bi zato z veseljem šli tja na delo. Palirji že nabirajo delavce, po najbrž še sploh nimajo dovoljenja, zato bodite ljudje oprezní in ne nasedajte posebno takim, ki želijo kak mali dar za to uslugo, da vas vzamejo v svojo skupino. Če bo še Nemčija letos odprta za naše delavce, potem res nič ne ostane doma. Vse odide in naša lepa Gorička bo prazna po hišah in poljih. — V Kovačevcih je umrl

Vse naše gospodinje izredno hvalijo odlične vrline 'FAVORIT' cikorije!

884

na raku znani Žokš Mihael v 47. letu starosti. Bil je iz dobre družine »Francovič«, občinski in posojilniški odbornik, dober delavec in skrbni oče petih še nedoraslih otrok. Zapušča ženo in otroke. Naj v miru počiva!

Kuzma. Že več kot eno leto delamo na to, da bi dobili v Kuzmi novo faro. Da nam je to potrebno v vsakem oziru, o tem se več nihče ne prepira, ker vsak vidi, kakšne koristi bi imelo to za naše versko in kulturno življenje. Stvar je že prišla tako daleč, da so izdelani načrti za novo cerkev. Načrti se nahajajo sedaj na škofiji, da jih ta potrdi in dovoli zidavo nove cerkve. Nova cerkev bo res lična in prav primerna za naš hriboček v Kuzmi. Se že pripravljamo na delo, in sicer z veseljem, ker gre za božji hram, kjer bodo naše duše častile in molile Boga. Sicer imamo nekaj nasprotnikov nove fare, pa tudi ti bodo zadovoljni, ko bodo videli statí lepo novo cerkev in ko bodo imeli duhovnika med seboj. Kakor hitro dobimo dovoljenje od škofije, bomo začeli z delom, da bo do konca leta že stala nova cerkev, v kateri bomo imeli vsi dosti prostora in tudi med nami bo, da bo vsi lahko hodil redno k sv. maši. Bog nas podpira v tem našem delu! Verniki »gornje fare«. — V Kuzmi je umrl po hudi bolezni daleč naokrog znani Nešič Franc, bivši mlinar, v 57. letu starosti. Naj v miru počiva! Pokopali so ga na pokopališču v Soboti.

Kmečka žena št. 2 je že izšla in smo jo pred prazniki poslali vsem tistim, ki so že list plačali. Imamo pa še dosti številčk na razpolago, tako da lahko postrežemo vsem ostalim in tudi vsem novim, katerim dopošljemo obe dosedaj izšli številki skupaj. Naročajte list čimprej, da boste imele vse številke! Naročnina lista znaša polletno 10 Din, celoletno 20 Din. Uprava lista je v Mariboru, Koroška cesta 5.

Italijani odkrili premog v Abesiniji

Italijanski podkralj v Abesiniji maršal Graciani je odposlal vojskovo letočo kolono iz belokožcev in domačinov, naj nese italijan. zastavo v kraje, kjer se ni bil bel človek. Ta kolona je zadelala 200 km severozapadno od Addis Abebe na premogovne plasti, ki segajo mestoma do površja. Vojaki so prinesli premog seboj in so ga v Addis Abebi raziskali ter ugotovili, da je najboljši. Maršal Graciani je poslal v te kraje strokovnjake, da bodo proučili na licu mesta, kako bi se dal premog kar najhitreje izrabljati.

Spremembe v angleških kovancih.

Pecben ukaz angleškega kralja prinaša gle-

Grofov jagar.

Povest iz domačih hribov.

13

Pri teh besedah si je jagar globoko oddahnil. Če mu duhovnik pomaga, se bo že mogel spovedati. Da, šel bo k spovedi, še danes bo šel, ali k patru Krištofu ne — tega ga je sram —, rajši h kateremu drugemu. In vendar nobenemu ni tako zaupal kakor prav temu, in ta — saj ta že itak vse ve, kaj in kako je z njim.

Kmalu popoldne se je postavil k spovednici patra Krištofa. Prišli pa so še drugi ljudje, ki so ga tako čudno pogledovali. Ti srepi pogledi so ga ujezili in mu njegov sklep sprevrgli. Nak, spričo teh ljudi, ki tako zijajo vanj, se ne bo spovedoval. Saj lahko pozneje pride. Medtem pojde v planino na gamse gledat. Zvečer, ko bo temno, se vrne in počaka, da zadnji iz cerkve odide; potem opravi on. Naglo se je obrnil, ošvignil ljudi s ponosnimi očmi in odkorakal.

Tri četrt ure pozneje je bil jagar že na kraju doline pri krčmi Na Fužini. Ko je hotel mimo, ne da bi se ozrl, je planila Špela, krčmarjeva hči, iz hiše, ga prijala za roko in dejala napol priliznjeno napol kujavo:

»Anza, kaj je s teboj? Saj te nič več ni na spregled. Menda ne boš šel kar tako mimo?«

»Nimam časa,« je odvrnil rezko.

Špela pa se ni dala kar tako ugnati. Obesila se je za njega in capljala z njim nekaj sto korakov. Tedaj je obstal in vprašal osorno:

»Zakaj ne ostaneš doma? Kaj hočeš?«

»Govorila bi rada nekaj malega s teboj,« ga je usekala.

»Kaj neki?«

»Le to bi rada vedela, kam da greš.«

»V Hude peči h gamsom gledat.«

»Potem jo boš pa spet kar v cerkev ucvrl, he?«

»Morda. — Da, gotovo.«

»Ali si že bil pri spovedi?«

»Ne. — In ti?«

»Jaz tudi ne... Midva ne moreva k spovedi.«

»Zakaj ne?« se je začudil.

Zelene oči so se ji neznansko zasvetile, lice pa ji je postalo še bolj pegasto.

»Kar sva midva storila, tega naju noben duhovnik ne more odvezati,« je vedela premetenka.

»Pater Krištof je rekel, da odveže spovednik vseh grehov,« je trdil on.

»Hehe, le spovej se patru Krištofu, da si šmarški Mariji ukradel zlatnino, pa boš videl!«

»Saj ti pri spovedi ni treba vse povedati.«

»Hehehe, če vsega ne poveš, ti je spoved figo vredna. Tedaj je bolje, da blizu ne greš.«

»Ha, če mora biti, povem vse — tudi to!«

»Poskusi! Boš videl, kaj bo.«

DRUŠTVENE VESTI

NA GREGORČICEV VEČER!

Dne 9. aprila 1937 ob 8. uri zvečer v veliki dvorani Uniona.

Ne pozabite se tega večera udeležiti! S sporedom boste zadovoljni!

Vstopnice so v predprodaji v Cirilovi knjigarni na Aleksandrovi cesti 6.

Vurberg. Pred 30 leti je bilo ustanovljeno naše Katoliško prosvetno društvo, na čigar ustanovnem zboru je govoril takratni državni poslanec in predsednik Slovenske krščansko-socialne zveze g. dr. Anton Korošec. Na belo nedeljo 4. aprila smo proslavili naš 30letni prosvetni jubilej, sicer ob slabem vremenu, pa ob vedrem razpoloženju. Prišel je med nas predsednik Prosvetne zveze g. dr. Josip Hohnjec, ki je v cerkvi govoril mladini s Slomškovimi besedami in nato daroval slovesno sv. mašo. Po cerkvenem opraviilu je bilo v župnijskem domu slavnostno zborovanje, ki je bilo prav dobro obiskano. Vodil ga je vrli predsednik Katoliškega prosvetnega društva mladenič Viktor Gašparič, ki je spregovoril uvodoma pozdravne in spodbudne besede. Dijak Cvetko Paper je navdušeno govoril o vzvišenih ciljih mladinske organizacije. Dr. Hohnjec je v svojem govoru nanizal spomine na preteklost in opomine za bodočnost. V imenu Prosvetne zveze se je zahvalil vsem, ki o delovali v vurberškem prosvetnem društvu ter napravili iz njega trdnjavo slovenstva in katolištva, osobito pa z idealno požrtvovalnostjo delujočemu g. župniku Al. Kokelju, ki načeluje vurberški župniji že 33 let. Zahvali se je pridružil veleugledni zdravniški voditelj vurberškega sanatorija g. dr. Okolekulak, ki je hkrati čestital društvu k velikim uspehom 30letnega dela. Končno je g. duhovni svetnik A. Kokelj podal zgodovinski pregled o razvoju in o delovanju društva. 30letni jubilej bodi Prosvetnemu društvu bodrilna spodbuda za nadaljnje delo v prid slovenskemu narodu, cerkvi in naši državi.

Sv. Lenart v Slov. goricah. Fantovski odsek tukajšnjega Prosvetnega društva priredi v nedeljo 11. aprila popoldne po večernicah v Narodnem domu krasno žaloigro »Garcia Moreno«. Naša dolžnost je, da pokažemo svoje katoliško prepričanje s tem, da napolnimo dvorano do zadnjega kotička in tako javno manifestiramo svojo versko zavest. Katoliško zavezni lenarški farani in prijatelji iz sosednjih župnij, pri tej predstavi ne smete manjkati. Obenem že danes opozarcjamo na lep spored materinskega dneva v Narodnem domu, ki bo zadnjo nedeljo aprila. To pa bo dan, našim materam na čast pripravljen in mladini v spodbudo.

Verzej. Na velikonočni ponedeljek je vprizorilo tukajšnje Prosvetno društvo krasno igro »Graničarji«, ki je nad vse pričakovane dobro uspela. Razdelitev vlog je bila zelo posrečena in iste prav dobro nastudirane. Igra se je vršila v zavodovi dvorani, ki je bila vkljub slabemu vremenu nabito polna, kar naj bo požrtvovalnim igralcem v zadoščenje za njihov trud in v bodrilo za nadaljnje udejstvovanje.

Prispevajte za »Slomškov dom« na Ponikvi. Ček. rač. Kat. prosv. društva štev. 17.259.

Verzej. Knjižnica našega Prosvetnega društva zelo pridno posluje. Nag 100 novih knjig smo lani in letos nabavili in članom zelo ugajajo, ker so zmiraj v prometu. Le podprite nas s članarino in darovi, da bo za novo zimo zopet 100 novih knjig. Iz knjig pa se učite lepega življenja!

Vučja vas. Kmetijsko bralno društvo v Vučji vasi priredi v nedeljo dne 11. aprila v šoli igro v treh dejanjih »Detektiv Meglar«. Začetek ob treh popoldne in ob sedmih zvečer.

Sv. Bolfenk pri Središču. Naše Prosvetno društvo vprizori v nedeljo dne 11. aprila ob treh popoldne v šoli igro v petih slikah »Podrti križ«. Pridite!

Mozirje. Naše Katoliško izobraževalno društvo poskrbi za vsak velikonočni ponedeljek primerno igro. Tudi letos nas ni pustilo na cedilu in priredilo »Župnik iz cvetočega vinograda«. S to izbiro nam je bilo zelo ustrezno, zakaj znano nam je bilo, da je igra prav času prilagojena in lepa. Bolj kot kdaj prej je treba

danes predočevati nezlomljivo silo ljubezni in čudovita pota božje volje. Igra je bila podana na odru s popolnoma novimi kulisami, delom Remsetovega Jančeta in Cesarjevega Franca, ki sta po dnevnem delu žrtvovala marsikak del noči, zakar jima bodi zahvala na tem mestu vsaj majhna nagrada. Da so bile vloge rešene vseskozi dovršeno, skoraj ni treba omenjati, saj so nastopili sami stari znanci našega odra, ki jim je oder živa potreba. Od slike do slike so želi zasluženo pohvalo in ko je občinstvo s solzo v očeh vstajalo, še ni moglo oditi. Še bi rado zrla na oder. Splošna želja je bila, da je treba igro ponoviti, da si jo ogledajo še drugi, ki so bili zadržani. Tej želji bo ustrezno drugo nedeljo v aprilu, to je dne 11. t. m.

Sv. Vid pri Grobelnem. Ustanovilo se je pri nas Katoliško prosvetno društvo, ki vrio napreduje. Tukaj se je zbralo precej naših dobrin fantov, ki jim je pri srcu slovenska izobrazba. Le korajžno po začrtani poti naprej do cilja!

Podčetrtek. Naše delavno Katoliško izobraževalno društvo je na velikonočni ponedeljek 29. 3. priredilo igro »Scapinove zvijače«. Igra je bila dobro odigrana in je vzbudila mnogo zadovoljstva in smeha pri gledalcih. Bila je to že tretja prireditev v letošnjem letu in navzlic slabemu vremenu in snegu dobro obiskana. Na splošno željo bo ponovljena v nedeljo dne 11. aprila, da si jo morejo ogledati domačini, ki zadnjič niso prišli na vrsto, in našo prireditev obiskati tudi sosedje.

Artiče pri Brežicah. Marijin vrtec in Prosvetno društvo v Artičah priredita v nedeljo, dne 11. aprila ob 3. uri popoldne v nar. šoli »Materinsko proslavo« pod vodstvom gđe. Pogrjajc. Na sporedu, ki je res izbran, so razne deklamacije, petje, simbolične vaje, rajanje in dve otroški igri »Potolažena sirota« v dveh dejanjih in »Pavelčkova piščalka« v štirih dejanjih. Pridite!

Zastonj vam pošljemo knjigo naslovnih slik vseh romanov Karl Maya vsem, ki se zanimajo za nakup teh najzanimivejših romanov. V knjižici so tudi navodila, kako si morete na obroke naročiti. Pripominjamo, da je v celoti na razpolago samo še 1000 izvodov. Posebno šole in knjižnice naj si zbirko čimprej naročijo. Naročilo se izvrši na podlagi posebne naročilnice, ki jo dobite iz Tiskarne sv. Cirila v Mariboru ali v Ptuj.

»Kaj naj bo?«
»Čim se spoveš, ti spovednik vstane in te pred vsemi ljudmi razglasi za razbojnika.«

»Tega ne sme,« je razburjeno ugovarjal jagar; »spovednik mora molčati.«

»O vsakdanjih grehah že; če pa za tako hudobijo gre, jo mora naznaniti — taka je njegova dolžnost,« se je špela lagala, ali pa je morda sama verjela, da je res tako.

»Bom pa reči poprej vrnil, preden grem k spovedi.«

»Ali jih še imaš?«

»Da, vse. Še dotaknil se jih nisem.«

»Tedadaj meni moj del, ki mi po pravici gre!«

»Nič ti ne gre, ko ničesar izgubila nisi. Vse bom vrnil.«

»Hehe, s tem se prav nič ne izližeš. Kar si storil, si storil, in ko pride na dan, te mora sodnija kaznovati. Spovednik te mora naznaniti.«

»Vrag ti, ti si vsega kriva! Ti si me zapeljala. Meni bi še v sanjah ne prišla taka misel.«

»Prav rad si se dal zapeljati.«

»Ne! Upiral sem se, ker se mi vsaka kraja upira. Šele ko si mi strahopetca obrala, kakor da nimam korajže, šele tedaj sem se ti vdal.«

»Je, kakor je; storil si ti.«

»Ti pa si me nagovorila in mi pomagala. Če se naj jaz za zločin pokorim, tudi ti ne uideš kazni. To bom že gledal, da veš.«

»Jaz nimam nobene ukradenih reči, še počenega groša ne. In če me izdaš, bom vse utajila in sodniku dopovedala, da o kraji čisto nič ne vem.«

»Ha, če pa dokažem, da si pomagala?«

»Dokaži, če moreš!«

»Zlatnina je še zdaj v tisti tvoji ruti, v katero sva jo zavila.«

Špeli je švignila senca čez obraz. Pege so ji počrnele, rdeči lasje pa so ji zagoreli. Nekoliko trenutkov je molčala, potem je dejala predrzno:

»Kaj pa, če rečem, da si mi ruto ukradel?«

»Kaj? Jaz tebi ukradel?« je vzplamtel, pa se naglo pomiril in rekel s ponosnim prezirom: »Ta laž ti ne pomaga. Saj veš, ko te je tam na domu Dólarjeva Maridlja vprašala, kaj da tiste svoje pisane rute ne nosiš več. Rekla si ji, da ti je prestara in da se ti je jela parati pa si jo vrgla v ogenj. Ali tega nič več ne veš? Maridlja bo za pričo.«

To je špelo do kraja potrlo. Takoj je spremeni glas in je rekla prilizavno:

»Anza, ljubček moj, pameten bodi! Saj nikomur ni treba kaj vedeti. Če sva midva tiho, ni nobene nevarnosti za naju. Nikakor pa se tega ne smeš spovedati.«

»Rekla si, da je treba pri spovedi vse povedati.«

»Spoved kar pusti! Saj nikakor ne moreš k spovedi. Ni mogoče.«

Mrko je gledal in molčal. Silila je še bolj v njega:

de novega denarja, ki ga pričnejo v kratkem kovati, velike in zanimive spremembe. Prvič po srednjem veku bo Angleška dobila spet oglat denar, in sicer dvanajestokoten kovanec za 3 penice. Prvič po več desetletjih bodo nakovali tudi večje množine kovancev po pet šillingov. Ostali kovanci dobe spremembe v svojih podobah. Na enem izmed obeh kovancev po 1 šiling bo stalo kraljici v čast znamenje škotske, osat. Najmanjši kovanec, farthing, bo imel sliko najmanjšega angleškega ptiča, in sicer kraljička.

Letalstvo

Amerika gradi 55 ton težko vodno letalo. V trup letala bodo vgradili 48 spalnih kabin. šest motorjev s skupnim

Odprta noč in dan so groba vrata.

Prevalje. Umrl je na veliko soboto tukajšnji občinski tajnik Franc Müller. Pokojni je bil po rodu Korošec ter vedno zaveden Slovenec. Naj v miru počiva!

Kebelj na Pohorju. Preminul je pretekli mesec g. Lešnik Jožef v starosti 78 let. Mož je bil bistrega razuma in dober katoličan, ki je vedno spoštoval svoje krščanske dolžnosti. Bil je dober strokovnjak v vrtnarstvu in sadjereji in povrh še dober čevljar. Ljubil je cvetlice, katere je zelo rad negoval. Spadal je med vrsto ljudskih pesnikov, kakor so bili n. pr. Potnik, Vodovnik in Grizold. Zbiral je ljudske pesmi in ker je bil dober pevec in vešč v glasbi, je te pesmi pilil in popravljal, pa tudi sam jih je skladal. Po kratki boleznici je zapustil ta minljivi dom. Naj v miru počiva!

Selnica ob Dravi. Žalosten in obenem izreden smrtni slučaj. Nenavaden dogodek se je pripetil na Kozjaku, na gornjem Boču. Globoko je pretresla ves Kozjak tragična smrt 72letnega posestnika Janeza Rottnerja. V ponedeljek mu je umrla žena. Navzlic bešečemu vetru je Janez Rottner odšel k sorodnikom, da jih obvesti o smrti svoje žene. Povabil je sorodnike v križevski fari, a od takrat ga ni bilo več nazaj domov v Janjevo goro. Nihče ni vedel, kaj se je zgodilo. Ker ga pa končno le ni bilo, je g. župnik odredil pokop pokojnikove žene. Pokopali so ženo, a njega ni bilo od nikoder. Edini sin Janez in njegova žena, sorodniki in sosedje so bili zelo v skrbeh za Janeza Rottnerja, ki je bil daleč na okoli znan in ugleden posestnik in dolgoletni naročnik »Slovenskega gospodarja«. Šli so ga iskat. Še le na Jožefovo so ga našli mrtvega pri takozvani Jugovi grabi v G. Boču. Ko je šel od Sv. Križa domov, je v viharju in snežnem metežu prispel do napačne poti v bližino Jugove bajte, je na nevarnem mestu v gozdu zdrknil po strmini navzdol. S tem je sprožil plaz, ki ga je zagrabil in ga zanesel v globino 75 m, kjer je obležal pod pla-

zom in snegom, ki je naletaval na njegovo truplo. Rottnerjevo truplo je ležalo pet dni pod snegom in so ga zanesli na njegov dom. Na cvetno nedeljo predpoldne so ga pokopali v Selnici ob Dravi, ob velikem udeležbi ljudstva in zlasti sorodnikov. Smrt žene in moža ter nenavaden tragičen naključje, ki je povzročilo možovo smrt, sta zbudila v vseh krogih obmejnega prebivalstva toplo sočutje. Bodi blagemu možu in ženi ohranjen lep spomin, žalujočim pa naše iskreno sožalje!

Selnica ob Dravi. Spremljali smo k zadnjemu počitku prerano nam umrlega tovariša in prijatelja Pauko Pepeta, kateri je bil sin ugledne kmečke družine, po domače »grofove«, katero pozna vsa tukajšnja okolica. Pred dvema letoma se ga je lotila jetika, kruta bolezen, katero je nosil z veliko potrpežljivostjo vse do zadnjega trenutka. V najlepši mladosti, komaj 28 let star, je mirno v Gospodu zaspal. Pokojni Pepet je bil vsestransko priljubljen ter agilen društveni organizator, kar je pokazal njegov pogreb, katerega se je udeležila ogromna množica od blizu in daleč. Bil je absolvent vinarske in sadjarske šole v Mariboru, katero je dovršil z odličnim uspehom. Po končanem šolanju je pomagal svojim staršem na domačiji, ter se uspešno

Pri nekaterih boleznih žolča in jeter,
žolčnih kamenih in zlatenci urejuje naravna
FRANZ - JOSEFOVA
grenčica

prebavo in pospešuje iztrebljenje črevesja. Klinične izkušnje potrjujejo, da domača pitna kura (zdravljenje) dobro učinkuje, ako popijemo

FRANZ - JOSEFOVO

vodo.

zmešano z malo tople vode, zjutraj na prazen želodec.

Ogl. reg. S. br. 15485/35.

učinkom 6000 konjskih sil bo posredovalo zračnemu orjaku hitrost 270 kilometrov na uro. Iz zanimive statistike civilnega letalstva posnemamo, da je v civilnem letalskem parku 283 letal tipa Junkers (nemška!), 233 letal tipa De Havilland (angleška), 199 letal tipa Fokker (nizozemska). Ostali tipi, zgrajeni v Ameriki, Franciji in Italiji še niso dosegli številke 100 (Boeing 96, Douglas 92, Potez 63, Latecoere 60, Lockheed 55, Stinson 46 in Savoia 30). Vsa ta nad 1100 letal obsegajoča armada potniških in poštinskih letal vrši stalno dnevno ali nočno službo ter nosi zastave 20 držav.

Mrljič na francoski obali

Na francoski obali so našli zopet več mrljičev,

»Če greš k spovedi in tam poveš, kar veva zdaj le midva, sva izgubljena. Strašna smrt naju čaka.«

Zaškripal je z zobmi in nevoljno stresel glavo. Tedaj ga je prišla na tisti strani, kjer je bil najbolj občutljiv in slab. Zašepetala mu je na uho:

»S prstom bodo kazali ljudje nate, otroci bodo vpili za teboj: Tat! Razbojnik! In konec bo tvoje časti in slave! Še pes te ne bo povohal. Vse te bo zaničevalo. S sramoto pojdeš v grob.«

Sunkovito je dvignil glavo. Črne oči so se mu čudno zasvetile. Zasopihal je:

»In ti seveda tudi ne greš k spovedi?«

»Nikoli!« se je zarotila. »Z desetimi pari konj me ne zvlečejo k spovednici.«

»Ali hočeš v pekel po smrti?«

»Za pekel in smrt se mi še ne mudi. Ko bom stara in bolehná in ko bom videla, da se mi bliža zadnja ura, tedaj se bom spovedala — gotovo, tedaj se bom; toda tebe ne bom izdala.«

Zopet se je zatopil v mrke misli.

»Kar jo je zagrabil za ramo in se ji srdito zadril v obraz:

»Ti si hudič! Zavoljo tebe sem zabredel v nesrečo. Zdaj glej, da se pobereš domov, in ne hodi mi pred oči! Drugače te ubijem!«

Potisnil jo je od sebe in oddivjal.

Špela pa je jezno gledala za njim in se režala ... Naj le divja! Bo že spet prišel! To pa danes ve: izbojevala je hud boj in zmagala ...

boril za napredek in zboljšanje gospodarstva. Zraven drugih gospodarskih panog je vzljubil tudi čebelarstvo ter postal član čebelarke podružnice v Selnici ob Dravi. Od vsega početka se je pokazal kot vnet društveni delavec, vsled česar je bil izvoljen v odbor, nato za blagajnika, katero odgovorno mesto je opravljal vestno in so bile njegove knjige v najboljšem redu vse do tlej, dokler ga ni kruta bolezen za vedno pritrčila na postelj. Bil je tudi član cerkvene čitalnice ter je večkrat nastopil kot izvrsten igralec na društvenem odru. Rad je pomagal tudi kot podporni član tuk. gasilske čete pri njenih prireditvah, bil je pa tudi namestnik bivšega obč. odbora. Pri hiši žalosti se je poslovil od njega v imenu staršev in sorodnikov njegov stric, g. Svenšek, trgovec in gostilničar v Žetalah, kateri je na kratko orisal njegovo življenje. Na grobu se je v imenu čebelarkega društva poslovil od rajnega tovariša g. Amon Franc.

Sv. Jurij v Slov. goricah. Težko preskušnjo je postal Bog za Veliko noč nad družino tukajšnje cerkvenike. V sredo, 24. marca, je za vedno zapustila to dolino solz njegova dobra ženka in mati treh nepreskrbljenih otrok po težki tri mesece trajajoči neozdravljivi bolezni v mariborski bolnici. Draga Ana! Težko bomo pogrešali tvoj veseli obraz vsi, ki smo te poznali. Naj ti bo mariborska zemljica lahka, pri ljubelem Bogu pa prosi za srečo svojih nedolžnih otročičev. Potrtemu možu, materi in otročičkom pa izrekamo naše sožalje!

Negova. V ponedeljek, dne 22. marca, zjutraj so nam zvonovi naznanili, da je mirno v Gospodu zaspal Mihael Vogrinec iz Radvenec, dober oče, zvest naročnik »Slov. gospodarja« in 50 letni naročnik knjig Mohorjeve družbe. Potrpežljivo je prenašal svojo dolgo bolezen. Ljubi oče naj počiva v miru! Otrokom, sosedom in sorodnikom naše iskreno sožalje!

Loče pri Poljčanah. Spet so grobovi zatulili. Sedaj so si izbrali posebno drago žrtev našega grobarja Stoklas Jožefa v 68. letu življenja. Dolgih 20 let je oral s svojo lopato naše pokopališče, saj je za njegovega grobarstva bilo izkopanih 999 grobov, v 1000. je sam legel. Zavrtna bolezen ga je držala nad leto dni priklenjenega na posteljo. Težko mu je bilo večkrat. Zdravja je iskal pri zemeljskih zdravnikih, a pri tem ni

Grofov jagar ni prišel več v cerkev in naslednje tedne ga živa duša ni več videla.

Misijon se je slovesno bližal kraju. Zadnja dva dni je bilo blizu tri tisoč vernikov pri pridigah. V mogočni procesiji so šli od farne cerkve k podružnici pri Svetem Križu in nazaj na pokopališče, kjer je že stal velik misijonski križ. Tu je pater Krištof še zadnjič pridigal. V imenu vernih duš rajnih šmarskih faranov je prosil in rotil žive vernike, naj ostanejo zvesti in naj držijo vse, kar so našli v tem tednu, ko jim je božja milost posijala v duše:

mir z Bogom in mir s samim seboj,

nebesa v srcu

in pot do večne sreče.

Ko je nato v imenu vseh vernikov obljubil nebeskemu Zveličarju zvestobo v življenju in smrti, so stotine in stotine na glas ponavljale obljubo.

Ves večer in še pozno v noč je bilo polno pobožnega ljudstva okoli misijonskega križa.

Le prehitro je prišla ura ločitve. Glasno ihtenje je pretresalo množico, ko so se misijonarji poslavljali. Od vseh strani so silili ljudje k njim, poklekali za zadnji blagoslov, jim poljubljali roke in jih držali za talarje. Kar izpustiti jih niso hoteli. Kakih trideset mož pa je šlo z njimi do Kaple in še nekoliko dalje.

Res, bogati so bili sadovi šmarskega misijona! Šmarje je že prej veljalo za dobro faro, zdaj pa je bilo kar vzorno. Celo tisti lahkomišelneži in raz-

pozabil na večnega zdravnika. Saj je pogosto iskal pri Njem polajšanja in tolažbe. Zvest služabnik v življenju, dober do revežev in potrebnih gotovo uživa že plačilo v nebesih. Bil pa je rajni dolgoletni zvest naročnik »Slov. gospodarja«. Vsako številko je komaj dočakal. Bil je tudi ustanovni član naše gasilske čete, ki ga je tudi spremila na zadnji poti. V slovo mu je četni trobentač zatrobil zadni turobni: »Na pomoč!«. Padale so grude mokre prsti na njegovo krsto, a številni pogrebci smo se žalostni vračali od pogreba zavedajoč se, da tudi nas čaka ista pot. Spavaj sladko, dragi Jože, med tistimi, ki si jim skopal zadnje domove! Preostalim domačim naše iskreno sožalje!

Poljčane. Dne 23. marca smo spremili k večnemu počitku Ignaca Zorka, posestnika v Lušečki vasi. Obilna udeležba pri pogrebu je pokazala, kaj nam je rajni bil. Kdor ga je videl močnega in zdravega poleg hiše stati in prijazno pozdravljati, ga je moral nehote vzljubiti. In kdor je spoznal njegov značaj, neomajen, neklonljiv, ga je moral spoštovati. Kakor je bil sam, tako je tudi znal vzgojiti svoje otroke. Zapustil je pet sinov, krščansko vzgojenih in slovensko zavednih. Vsi delujejo kot delavni člani v naših društvih. Izmed treh hčera je ena usmiljena sestra. Cerkev in dom sta tečaja, okoli katerih se je gibalo življenje rajnega, ta dva tečaja pa je znal tudi življenjsko združiti pri vzgoji svojih otrok. V hiši je bil za križem najbolj viden krščanski časopis. Poleg svojih stanovskih dolžnosti je našel tudi časa, da je obračal svoje zmožnosti v korist občestva. Dolga leta je bil župan bivše lušečke občine. Bil je med ustanovitelji konzumnega društva in posojilnice, ki sta rešila v tistem času našega delovnega človeka. To njegovo delo in značaj je našel priznanje pri vseh, to je pokazal njegov pogreb. Od hiše se je v imenu krajevnega organizacije JRZ poslovil g. Kitak iz Studenca. Ob grobu pa je spregovoril župan in predsednik JRZ g. Anton Deteček in čustva člana Prosvetnega društva ob taki izgubi je tolmačil predsednik in občinski odbornik g. Ignac Pihlar. Kakor smo občutili veliko vrzel s smrtjo, tako nas pa tolaži misel, da na njegovo mesto stopajo njegovi vrli sinovi. Vdovi in otrokom naše sočutje. Rajnemu svetila večna luč!

Hlev mora biti prost kuge!

Pri okuženem oteletenju in nalezljivim nožnim katarjem uporabite prečiševalno od živino-zdravnikov priporočen »Bissulin«. Dobi se samo na odredbo živinozdravnika. Drži trajno, brez duha, nerazdražljiv. Najmanjši tovarniški zavitek 25 obvezil. Izdelovatelj: H. Trommsdorf Chem. Fabrik Aachen. Zastopnik: »Lykos«, Mr. K. Vouk, Zagreb, Jurjevska ulica 8.

Sv. Rupert nad Laškimi. Dne 22. marca je v Mali brezi umrla vdova Ana Štarkel-Langerjeva, kateri je manjkalo samo dva dni do izpolnitvega 93. leta starosti. Bila je gotovo najstarejša ženska daleč naokoli. Bila je že več let velika sirota: brez posebne bolezni je hiralala, največ vsled pomanjkanja, najbolj podobna neboljnjene-

mu otročičku, popolnoma navezana na strežbo svojih domačih; spomin jo je tako zapuščal, da ni več poznala lastne hečre, ki ji je vedno stregla, da kmalu po jedi ni vedela, ali je kaj užila, da se ni več mogla domisliti dogodkov svojega življenja. Sedaj jo je Bog rešil trpljenja, katero je s pravo krščansko potrpežljivostjo prenašala. Dobra mati, počivaj v miru!

Kapele pri Brežicah. V cvetu svojega življenja nas je za vedno zapustil vrl mladenič Miha Molan. Žalost je stisnila naša srca, ko smo te spremljali na tvoji zadnji poti. Tako nepričakovano si nas zapustil radi nesreče, da skoraj verjeti ne moremo, da te ne bo več med nami. Mnogoštevilno so se zbrali prijatelji in tovariši gospodarskega tečaja in vsi, ki so te ljubili, ob tvojem grobu. Dragi Miha, komaj 21 pomladi si doživel, pa si že odhitel pred nami tja, kjer je večna spomlad. Staršem in bratom naše iskreno sožalje!

Prevalje. Stanovanjska hiša je pogorela do tal Mariji Konečnik, posestnici na Lomu pri Mežici. Pred tremi leti je isti udarila strela v hlev ter je tudi ubila par volov. Z nesrečno gospodinjso sočustvuje vsa okolica. — S 1. aprilom t. l. se je preselil sedež sreza dravogradskega iz Prevalj v Dravograd. Po plebiscitu se je najprej preselil iz Velikovca začasno v Guštanj, nato v Prevalje. Sedaj pa je našel končno ta koroški begunec svoj sedež v Dravogradu. — V nedeljo 4. aprila se je vršil občni zbor Rudarske zajednice na Lešah. Razsvetlilo se je vprašanje, kdo je pravi lastnik Rudarske zajednice, ali rudarji na Lešah, ali tisti mož, ki se široko-usti in pravi: »Jaz sem Rudarska zajednica.«

Marenberg. Župnijska cerkev sv. Mihaela v Marenbergu dobi nove bronaste zvonove iz Strojnih tovarn in livarn v Ljubljani. V župniji, ki ima pet cerkva, ki so večinoma vse velike in imajo tri že nove zvonove, ni lahko naročiti nove zvonove, zlasti čisto bronaste. Za časa g. dekana Hecla leta 1906 so bili za marenberško župnijsko cerkev naročeni novi zvo-

novi pri zvonolivarni Samassa v Ljubljani; vršili so svojo službo samo deset let, do leta 1916. Zvonilo ni bilo ravno težko, a glasovi so bili krasni. Upati je, da bo tudi sedaj tako! — Pri Sv. Jerneju je bil letos po 13 letih zopet postavljen božji grob in so se ljudje veselili vstajenja na Veliko noč, a je vreme to preprečilo. Na oni strani meje je mnogo Slovencev, ki so imeli vselej prost prehod čez mejo, kadar je pri Sv. Jerneju sv. opravilo, a letos za Veliko noč je bilo to zabranjeno, pa ne od avstrijskih obmejnih organov, temveč od — naših! Na avstrijski strani hudo razsaja španska bolezen ali gripa, skoro je ni hiše, kjer ni bolnika, ponekod celo po več. Ker pa bolezen ne pozna države in carinske meje, torej ne potrebuje obmejne izkaznice, se lahko zgodi, da pride brez dovoljenja sem, razen če pristojni činitelji tega ne preprečijo. Tudi g. župnik dr. Friderik Krenn pri Sv. Lovrencu nad Ivnikom je bolan in se je moral blagoslov velikonočnih jedil na veliko soboto deloma izvršiti od naše strani, seveda v velikem snežnem metežu. Lepo je slišati, kako Nemci molijo: glasno in počasi. Naj bi se naši ljudje tega učili!

Sv. Peter pri Mariboru. Mnogo se govori o cesti skozi Metavo. Če se bo gradila ta cesta, bi bilo najboljšje, da bi tako-le tekla: Od gostilne

uzdanci, zaradi katerih je župnik marsikako noč v molitvi prebdel, so se spreobrnili in si odslej resno prizadevali, da bi s pobožnim življenjem popravili prejšnje pohujšanje. Nihče tega ni bil bolj vesel kakor župnik Francišek Smolej, dobri pastir šmarskih duš.

* * *

Četrto ure pod Dobrovljami je stala na gričku lesena hišica, vsa ovita v bršljanom. Čeprav je bila še kar prostorna, ni prebival nihče v nji kakor vdova Cenca, sestra Gašparja Petrača. Njen rajni mož je bil grofov gozdar in je pred sedmimi leti umrl. Zapustil ji je lepo premoženje. Otrok nista imela in tako se ji je prav dobro godilo, kajti tudi od grofa je dobivala nekaj pokojnine.

Ko se je po moževi smrti vrnila v domače Dobrovlje, si je kupila to hišico na gričku in jo vso prenovila.

Bila pa je čudna ženska. Čeprav ji je bilo že sedem in šestdeset let, ni imela ne enega sivega lasu in tudi obraz je še pričal, da je bila nekdanj lepa. Imela je oster, pa nemiren pogled. Hodila ni nikoli drugače, kakor da se ji na vso silo mudi. Ker pa je imela kratko sapo, je morala svoj bezgljajoči korak večkrat ustaviti in si počiti; tedaj pa je jecala kakor otrok.

Prav zelo je bila na čejo. V hišici se je moralo vse svetiti. Brisala, pomivala in pometala je vsak

dan, predevala skleda in ponovce in se ogledovala v njihovem sijaju, kakor da je vsak dan velika noč.

Razen grofovega jagra, svojega nekdanjega renjenca, nikogar ni spustila v hišo, kvečjemu še svojega brata Gašparja. Edini tovariš ji je bil sultan, velik, kosmat pes, ki ji je bil zvest varuh. Ljudi se je izogibala, kar je najbolj mogla. Le en sam krat je prišla v tednu v Dobrovlje, da si je kupila, kar ji je bilo treba, toda nikoli ni ostala dalj ko četrto ure.

Še bolj ko ljudi se je izogibala cerkve. V Dobrovljah ni bilo človeka, ki bi se bil spomnil, da je videl Cenco vseh teh sedem let, kar je bila zdaj tu med njimi, v cerkvi ali pri kaki procesiji.

Svojega brata Gašparja nikoli ni obiskala in tudi on je prišel le dva ali trikrat na leto, pa še tedaj je bila kratkih besed. Tem bolj se je mojster Gašpar začudil, ko je tik pred Božičem prišla beračica Urša s pošto, da ga sestra Cenca vabi in prosi, naj pride prej ko mogoče k nji. To je moralo že kaj posebne biti.

Gašpar se je koj podal na pot, in še preden je minulo četrto ure, je že potrkal na Cencine duri. Na lopi je zarenčal pes in začel na moč lajati, Cenca se pa ni oglasila. Ko je drugič in tretjič zaropotal na durih, je pokukala skozi okence in dejala osorno: »Ah, ti si! Kaj pa hočeš?«

»Jaz?« se je močic začudil. »Jaz — nič! Ali me nisi klicala?«

(Dalje sledi.)

ki so bili na rokah in nogah povezani. To so najbrž tisti nesrečni španci, katere so rdeči mogočniki na španskem lanskega oktobra obsodili na smrt ter jih kar žive in zvezane pometali v morje. Po mnenju zdravnikov se je to zgodilo meseca oktobra lanskega leta.

Čevlje za 14 milijonov dolarjev

bodo podarili angleški kraljici za kronanje kanadski tovarnarji čevljev. Kraljici čevlji bodo vsi posuti z diamanti in rubini.

Ciganski kralj umrl

V varšavski bolnišnici je umrl na veliki četrtek ciganski kralj Matevž Kwiek. Na pogreb so prišla ciganska odposlanstva iz vse Poljske.